

æðrin í hjartanum var ov smøl, og tí pumpaði hjartað ikki nokk av iltaðum blóði út í kroppin hjá henni.

– Tað kennist løgið onkursvegna at liva í óvissu, men sum nú er, so hevur hon tað gott. Vit merkja eisini tað, at vit eru í góðum hondum, sigur Benjamin um hjálpina frá læknum og sjúkrarøktarfrøðingum.

Ringt at byrja aftur

Eftir tveir mánaðir vendi litla familjan heimaftur til Føroyar, men tað var als ikki so lætt, ið man kundi væntað, greiðir Benjamin frá.

– Tá høvdu vit í meir enn tveir mánaðir liva undir áhaldandi strongd. Vit vistu ikki, hvat fór at henda og vóru stúrin fyri Teklu alla tíðina. Men bráðliga ein dagin fingi vit boðini, at hon var nóg frísk til at vit sluppu heim, sigur Benjamin og heldur fram.

– Nú skuldu vit heim at liva sum ein vanlig familja. Keypta inn, halda hús, koyra eldru dóttirina í skúla, eg aftur til arbeiðis og at umgangast fólki aftur. Tað var øgiliga løgið, og tók tað mær langa tíð at fáa gerandisdagin upp at koyra aftur, sigur Benjamin.

Sjúkraleigan hjá dótttrini hevur eisini sett síni mark í Benjamin, sum í dag er meira takksamur fyri ta hjálp, ið vit føroyingar hava so lætta atgongd til.

– Eitt tað ringasta, ið kann henda, er at missa barn sítt. Tann kensla kann ikki lýsast. So í dag eri eg takksamur fyri, at sjúkraverkið er so gott, sum tað er. At lækna hava førleikarnir at fara inn í eitt

Í dag er Tekla frísk og trívist væl

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

Av tí at lógini til plátuni komu til lívs á so serligan hátt, metti eg, at tekst alheimurin kravdi meir enn bert gerandismál. Tað skuldi vera okkurt størri, tí leitaði eg mær til yrkingasøvn.

so lítið hjarta og fáa tað at virka aftur, sigur Benjamin.

Sangurin er sterkasta amboðið

Undir sjúkraleguni hjá dótttrini valdi kendi tónleikarin at venda sær til tað sterkasta amboðið, ið hann kennir, tá hann sat við dótttrini.

– Eg sang fyri henni hvønn dag. Tónleikur er eitt tað sterkasta amboðið, ið vit menniskjur hava. Tað ber ikki til at seta orð á tær kenslur, ið tónleikur vekir í fólki. Tað er eisini mín máti at útrykkja meg á, tónleikurin er mítt mál, so sjálvandi sang eg fyri henni, greiðir Benjamin frá.

Nú dóttirin er komin fyri seg aftur, og tilveran er vorðin meira støðug, fylir Benjamin eisini, at tíðin er komin at venda aftur til tónleikin.

– Seinastu tvey árin hava

verið hørð, men nú eri eg klárur at arbeiða við egnum tónleiki aftur. Tað var eingin kjansur, at eg megnaði at geva nakað út mitt í rokanum, men nú er tilveran aftur so støðug, at eg føli, at eg havi yvirskot at lata okkurt nýtt úr hondum. Tónleikur er gjørdur at koma út til fólkið, tí tað er tá ið hann verður deildur, at hann verður vaktur til lívs, sigur Benjamin Petersen.

Ave verður at hoyra aftur

Ein av verkætlanunum, ið Benjamin Petersen hevur ætlanir at menna víðari er bólkurin AVE, ið hann myndar saman við Petur Pólson. Sama vunnu teir Væl-á-Veg prísir hjá Iceland Airwaves, Atlantic Airways og G! í 2015, men vegna sjúku hevur nærum einki verið at hoyrt frá bólkinum síðan tá. Men um alt gongur eftir ætlan, so kunnu føroyingar vænta at hoyra meira frá bólkinum.

– Nýliga var Petur so óheppin at fáa ein blóðpropp. Vit høvdu sett tíð av at fara í upptøkuholini at spæla fleiri lög inn, og eftir ætlan skuldu vit verið í upptøkuholinum nú, men so vildi ikki. Men Petur kemur vónandi fyri seg aftur, og so gera við tað tá. Lógini eru har, og tey fara aldrin burtur. Tá tíðin er búgvin, so koma tey út, lovar Benjamin Petersen.

Hóast Ave hevði nógvar møguleikar at sleppa út í heim við tónleikinum áðrenn sjúka spilti kjansin, so er eingin beiskleiki at hóma hjá Benjamin Petersen í dag.

– Vit høvdu stórar ætlanir við bólkinum og nógvar bóltar í luftini. Fløgan hjá Ave varð útgivin í Týsklandi og vit skuldu á konsertferð. Alt møguligt kundi hent, men livið vildi tað ikki ordiliga. Tað má eg bara góðtaka, sigur Benjamin Petersen og heldur fram.

– Eg tími ikki hyggja aftur og iðra meg yvir spiltu kjansin. Tað týdningarmiklasta er, at vit hava tað gott. Tónleikurin er komin út, og hann livir millum fólk. Tað eri eg glaður fyri. Og eg eri takksamur fyri, at vit hava tað gott, hóast bæði eg og Petur hava verið gjøgnum alt møguligt. Tað er tað týdningarmiklasta, sigur Benjamin Petersen.

Eydnusonur

Fyrsta fløgan í tvey ár frá Benjamin Petersen er á veg til landið, og verður givin út seinni í mánaðinum. Fløgan hevur fingið heitið Fullmáni, men merkisvert er, at

Benjamin Petersen hevur valt at útgeva fløguna undir einum nýggjum navni.

– Fyriuttan Ave, so havi eg altíð givið tónleik út undir navninum Benjamin, men til nýggju verkætlanina havi eg tikið kunstnaraheitið Son of Fortune, ið merkir eydnusonur, greiðir Benjamin Petersen frá.

Tað eru ymiskar orsøkir til, at Benjamin Petersen nú velur at framføra og útgeva tónleik undir einum nýggjum navni.

– Mær dámar væl navnið og týdningin av tí. Men tað er eisini tí, at í øllum meldrinum av interneti, Spotify og iTunes, so er torført at finna Benjamin, tí tað eru túsund Benjaminar til í verðini. Tá man fer á Spotify og leitar, so skal man veruliga leita fyri at finna mín tónleik. Son of Fortune er tað eingin annar, ið brúkar, greiðir Benjamin Petersen frá, ið eisini sær eitt frælsi í at brúka eitt annað navn.

– Onkursvegna er tað deiligt at kunna leggja tær ymsu byrðurnar í koma við at framføra sum tónleikari á Son of Fortune og ikki á meg sum privat persón. Eg elski tað eg geri, og eg livi fyri tónleikin. Tað er ikki nakað, ið eg geri fyri løtu vinning ella fyri at blíva kendur, men tað at spæla tónleik er mín háttur at liva. Men eg eri eisini so nógv annað, m.a. pápi at tveimum børnum, sigur Benjamin Petersen.

Gamal tónleikur

Hóast fløgan kemur út miðjan juni, so er tónleikurin á henni tvey ára

gamal. Tónleikurin var nevniliga skrivaður og innspældur áðrenn sjúkan rakti Teklu.

– Summarið 2015 fóru eg og Jan Rúni Poulsen til Fuglafjarðar at jamma í hornorkesturrúminum, har vit so mangan hava sitið saman fyrr. Tað var okkara venjingarhøli, tá vit vóru tannáringar og er tað eitt sera týðandi stað í okkara menning sum tónleikarar, greiðir Benjamin Petersen frá.

Ætlanin var einans at hugna sær og spæla eitt sindur saman, men bráðliga byrjaði nýggjur tónleikur at floyma úr teimum.

– Øll hugskotini til fløguna blivu gjørd hetta gandakenda fullmána kvøldið, og tí varð tað greitt, at temaið á plátuni skuldi vera fullmáin, greiðir Benjamin Petersen frá.

Teir báðir upptóku hugskotini á telefonirnar, og fóru síðan í upptøkuhølið við Mikael Blak. Við Fred Ruddick sum upptøkumanni, tóku teir alla fløguna upp uppá trýggjar dagar.

Til tekstirnar á Son of Fortune fløguni hevur Benjamin Petersen fingið hjálp frá tveimum monnum, ið eru kendir yrkjarar og rit-høvundar.

– Av tí at lógini til plátuni komu til lívs á so serligan hátt, metti eg, at tekst alheimurin kravdi meir enn bert gerandismál. Tað skuldi vera okkurt størri, tí leitaði eg mær til yrkingasøvn. Yrkinga søvnini Pinna brenni til sosialismuna hjá Jóanes Nielsen og Opus 6: ein symfoni fyri æðrar hjá Petur Pólson blivu brúkt, og so skrivaðu eg og Petur eisini nakrar av tekstunum í felag, greiðir Benjamin Petersen frá.

Eitt fyribils farvæl

Samstundis sum Fullmáni kann tulkast sum at Benjamin Petersen vendir aftur til tónleikin eftir tvey hørð ár, so er tað samstundis eisini eitt farvæl til Føroyar. Eftir summ-arferiuna flytur familjan nevniliga til Danmarkar, har Benjamin Petersen er sloppin inn á musikkonservatorium í Aarhus, meðan unnusta fer at lesa á design skúlanum í Kolding.

– Hetta er ein gamal dreymur, ið verður veruleiki. Eg søkti inn sum 15 og 16 ára gamal, men tá bleiv eg avvístur. Tað var bara gott, tí hetta noyddi meg út í "veruliga lívi" at spæla og uppbyggja mína egnu yrkisleið, sigur Benjamin Petersen.

Tað førði til eitt ártíggjund á føroyska tónleikapallinum, har hann hevur framført við nøkrum av teimum størstu føroysku nøvnunum og verið við á hópini av útgávum sum tónleikari, framleiðari, upptøkumaður ella ljóðblandari.

– Eg havi spælt saman við fantastiskum fólki sum Eivør, Hanus G., Guðrið Hansdóttir, Teitur og Kára P. Eg havi spælt saman við listafólki, ið eg elski tónleikin hjá. Eg havi verið úti og spælt eina rúgvu, fingið royndir, men nú er tíðin búgvin at prøva okkurt annað. Eg fari at lesa tónleik og kanska grava eitt sindur í tí, ið eg geri. Tað verður spennandi hvat kemur burturúr tí, sigur Benjamin Petersen.